

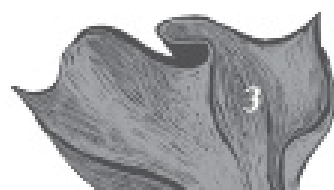
DE-AȘ FI SUPERMAN...

*În amintirea bunicii Nastasia,
care povestea atât de frumos și
care râdea cu atâta poftă*

Tommy auzise pașii mamei și ușa scârțâind ușor, pentru că se trezise deja de vreo jumătate de oră. Se prefăcu însă că doarme. Îi plăcea să-și audă mama apropiindu-se încet de patul lui și ascultând cu atenție dacă puiul ei doarme încă. Parcă o și vedea, aplecată deasupra lui, ridicată în vârful picioarelor și întrebându-se dacă ar fi trebuit să-l mai lase să doarmă un pic sau să-l trezească. De data asta însă, băiatul n-avea niciun chef să se trezească. Era cea mai urâtă zi din an. Era ziua când...

– Tooommy, șopti mama.

Vocă ei îi răsună ușor în ureche, ca o mângâiere. Ar fi putut să deschidă ochii imediat, dar lui Tommy îi plăcea ca în momentele de felul acesta să se prefacă adâncit în somn, visând cine știe ce minunății, și greu de convins să revină în lumea celor treji. Așa că își lăsă mama să-i rostească numele de vreo două-trei ori și să-și treacă

mâna prin părul lui negru și des. Abia atunci, ca și când tocmai și-ar fi dat seama că urzeala de vise s-a rupt și că afară s-a luminat de-a binelea, băiatul strâmbă ușor din nas și strânse pleoapele, dând semne de trezire.

– Tommy, e timpul să te trezești... Ți-am pregătit ceva bun de mâncare, îi spuse mama.

Băiatul se răsuci sub cearșaful cu care era învelit, își împinse capul în pernă, ridică o sprânceană și, privindu-și mama cu o jumătate de ochi deschis, o întrebă un pic morocânos:

– Ce?

Se hotărâse ca, în ziua asta, să fie supărat. Avea tot dreptul să fie supărat. Iar dacă mama și omenirea n-aveau să înțeleagă că în ziua asta *trebuia* să fie supărat, treaba lor! Tommy aflase deja că trăia într-o țară liberă, iar într-o țară liberă poți să fii bosumflat la orice oră.

– Nu-ți spun. E surpriză! îi răspunse mama veselă. Hai, te-aștept!

Și, zicând acestea, mama ieși din cameră.

Tommy se duse la baie și, înainte de a se spăla pe față, se privi lung în oglindă. O față subțire și o claie de păr răvășit, pistrui și dungi de la dormitul cu fața ascunsă în pernă. Ar fi trebuit să fie bucuros. Astăzi se termina anul școlar. Se termina clasa a patra. Dar Tommy n-avea niciun chef să meargă la școală. Acolo aveau să fie toți colegii de clasă însoțiți de mamele și de tații lor. Și parcă

De vorbă cu autorul

În copilărie, v-a plăcut să vă jucați de-a eroii din povești?

Florin: Sigur că da. Copil fiind, mă jucam mai mereu de-a „cineva” din povești. Am fost, rând pe rând, Pipăruș Petru (un personaj de basm românesc), Jim Hawkins (băiatul din *Comoara din insulă*), Winnetou... Mai târziu, am trecut la eroi animați. Așa se face că, la un moment dat, am fost chiar și țestoasă ninja. Oricum, am fost una dintre cele mai pașnice țestoase ninja din lume.

Ce-ar trebui să învețe copiii din povestea cu Superman?

Florin: Că nu trebuie să ai mușchi de fier, nici puterea de a zbura până la nori pentru a-i ajuta pe cei din jur și pentru a face lumea mai bună.

Dacă ar fi să le recomandați celor mici câteva din cărțuțile pe care le-ați scris pentru ei, care ar fi acelea?

Florin: Toate. (râde) Adică *Școala Feșilor-Frumoși*; *Batistă, șervețel*; *Eroii Bibliei și Rime pentru dinți de lapte*.